

עמ"ת 48796/10/19 - מדינת ישראל נגד ז אעציר)

בית המשפט המחוזי בחיפה

עמ"ת 48796-10-19 מדינת ישראל נ' א(עציר)

תיק חיצוני: 429074/2019

בפני כבוד השופט ניצן סילמן

העוררת מדינת ישראל

המשיב ז אעציר)

החלטה

ערר על החלטת כב' השופט הלר בתיק מ"ת 12923-10-19 מיום 28.10.19.

רקע עובדתי -

1. כנגד המשיב הוגש כתב אישום המייחס לו עבירת תקיפה הגורמת חבלה של ממש לבת זוגו.
2. עפ"י העובדות בכתב האישום, ביום 29.9.19 בשעה 2:30 מהלך ויכוח בו העירה רעייתו של המשיב, גב' מרווה אבו בכר, כי הוא צורך סמים, תקף אותה המשיב, הכה אותה בפניה באגרופים, הכה בכל חלקי גופה באמצעות כלי מטבח מעץ, משך בשערותיה ושפך על רגלה קפה חם. כל זאת, בנוכחות ילדיהם הקטינים.
- המתלוננת ברחה מביתה והסתתרה עד בוא המשטרה.
3. בתאריך 4.10 הוגשה הצהרת תובע וכב' השופטת תדמור זמיר קבעה כי ניתן להסתפק במעצר המשיב בבית אחיו.
- מסגרת ערר על ההחלטה קבע כב' השופט ג'וסי כי החלופה המוצעת ראויה, משהיא רחוקה ממוקום מגורי המתלוננת. המשיב שוחרר למעצר בית בבית אחיו בכפר מוקיבלה בפיקוח מפקחים שאושרו.
4. ביום 7.10 הוגש כתב אישום, ובד בבד בקשה למעצר עד תום ההליכים.
5. בדיון ביום 7.10 נקבע כי המשיב יוותר במעצר בית באותם התנאים ובתוספת מפקחים, ונקבע דיון נוסף לטיעונים בדבר ראיות לכאורה.
6. בדיון מיום 22.10 ציין הסניגור כי המתלוננת מתגוררת במעון או אצל הוריה באום אל פחם.
- על כן, עתר לאפשר חזרת המשיב לביתו בזלפה.
7. לאור האמור, נדחה הדיון על מנת שהעוררת תברר היכן המתלוננת ומהי עמדתה.
8. טרם מועד הדיון ביום 28.10.19, לא צלחה העוררת ליצור קשר עם המתלוננת.

המשיב עתר לחזור לביתו, וטען לחולשה בעוצמת הראיות.

9. כב' השופט הלר בהחלטתו הורה על שחרור המשיב ממעצר בית תוך הרחקתו מהמתלוננת ואי יצירת קשר, בין היתר, מהנימוקים להלן -

א. אין אינדיקציה כי המתלוננת נמצאת בכפר זלפה.

ב. מעדויות אחיה ואמה של המתלוננת עולה כי המשיב לא התוקף הדומיננטי.

ג. חזרה מסוימת של המתלוננת מעדותה, וטענה כי שיקרה בעדות קודמת.

ד. המשיב שוחרר מזה זמן רב לחלופה, ואין אינדיקציה כי הפר החלופה.

ה. עברו הפלילי של המשיב כולל עבירה של התנהגות פרועה במקום ציבורי בשנת 2013 ועבירות תכנון ובניה. אין הרשעה בשנים האחרונות.

לאור האמור, קבע כב' השופט הלר כי עם היחלשות הראיות יש להקל גם בתנאי השחרור, ולפיכך הורה כאמור על שחרור המשיב ממעצר בית תוך הטלת מגבלות של איסור יצירת קשר עם המתלוננת.

10. עוד נקבע, כי ככל שיוברר שהמתלוננת אכן נמצאת בכפר זלפה, תוגש בקשה ע"י העוררת, והמשיב הסכים להרחקתו מהכפר.

11. על ההחלטה דנן הוגש הערר שבפני.

טענות העוררת -

12. ביהמ"ש המחוזי קבע כי המשיב מסוכן למתלוננת וניתן לשחררו רק בחלופה רחוקה.

13. עיון בתיק החקירה מעלה כי ישנן ראיות למכביר, וביניהן -

א. המתלוננת התקשרה למוקד 100 לאחר האירוע וזעקה לעזרה "בעלי נתן לי מכות וברחתי מהבית, אני עוד מחכה שמישהו יבוא ויעזור לי, עכשיו הם מחפשים אותי רוצים להרוג אותי, תצילו אותי"

ב. המתלוננת ציינה בביה"ח כי הותקפה ע"י המשיב משך 4 שעות

ג. ביהמ"ש קמא לא נתן דגש לסתירות בעדויות האם והאח של המתלוננת. כך למשל בעוד האם אמרה שהמשיב לא תקף את בתה, היא אישרה בחקירה כי "לפעמים נותן לה סטירות, אבל זה רגיל אצלנו... כדי להשתיק אותה הוא נותן לה כאפה"

ד. המשיב עצמו כלל לא תיאר סיטואציה בה האם תקפה את המתלוננת, ומסר דברים סותרים.

ה. הילדים ציינו כי המשיב רגיל להכות את אימם, אך הפעם זה היה מוגזם.

ו. המתלוננת הבהירה כי חזרה בה מהתלונה מאחר ומשפחת המשיב מפעילים עליה מכש לחצים לביטולה

14. המשיב חזר על טענותיו לחולשה בראיות, והעובדה כי המתלוננת אינה מתגוררת בכפר זלפה.

הכרעה -

15. אקדים ואומר כי שוכנעתי שיש לקבל את הערר בחלקו.

16. כאמור, החלטת כב' השופט הלר להקל בתנאי השחרור של המשיב התבססה, בין היתר, על היחלשות בראיות ואינדיקציה כי המשיב לא היה תוקף הדומיננטי.

17. לאחר עיון בתיק החקירה הגעתי לכלל מסקנה כי עוצמת הראיות מספקת לביסוס המיוחס למשיב בכתב האישום, כפי שיפורט בהרחבה להלן -

א. סמ"ר כעביה שאסף את המתלוננת מכפר זלפה ביום האירוע, ציין בדו"ח הפעולה כי - המתלוננת הייתה "בוכה ומפחדת ואומרת לי תציל אותי". המתלוננת מסרה לו "אני לא רוצה לחזור לבית כי בעלי כל היום מרביץ לי והוא משתמש בסמים". סמ"ר כעביה מציין כי הבחין בסימני אלימות על פניה של המתלוננת.

ב. רס"ל מחמוד ציין בדו"ח הפעולה - "היא הייתה מפחדת ורועדת מפחד על פרצוף המודיעה הקורבן מרווה היה סימני אלימות קשים יש סימן אדום ונפיחה על האף שלה ויש סימן כחול מצד שמאל לפנים שלה ויש פציעה על השפתיים שלה ויש פציעה על הרגל שלה...הקורבן מסרה שיש לה כאבים בחזה הוא תקף אותה גם בחזה ושפך עליה קפה חם על הרגליים". הקורבן בקושי הלכה והיא הייתה בוכה ומפחדת וכל הזמן בכתה ולא רוצה לפגוש את בעלה ולא רוצה לפגוש את ההורים שלה כי מפחדת מהם." (מדובר בהודעה סמוכה לאירוע- רס גסטה, על משקלה)

ג. חקירות ילדים -

קטין כבן 6 (אחמד)-

"אבא הרביץ לה קצת...כל יום מרביץ לה...הדגים בעיטה) וברגל שלו...הגזים"

ובהמשך -

"הוא הגזים והרביץ לה המון...הדגים בוקס/בעיטה).. הרביץ לה עם הרגל ועם היד... הרביץ לה עם היד שלו על האף שלה ועל העין שלה ועל הבטן שלה... הרביץ לה על הבטן פה (הצביע על אמצע הבטן)..."

נתן לה סטירה 5... הוא נתן לה 5 כך (הדגים בוקס) על הבטן שלה... הרביץ לה גם עם הרגל שלו... בכתה וזהו... הרביץ לה כי הוא אוהב אותה הוא מת עליה הוא אוהב אותה... אמא לקחה תרופה בצבע שחור ורק בכתה"

הקטין הוסיף כי אביו גם הרביץ לו

קטינה כבת 5 (סנא) -

מסרה שאביה מרביץ לאמה וכשהתבקשה להרחיב על כך אמרה "הוא היה מתקשר לה הרבה, הוא היה נושך אותה ומרביץ לה"

ובהמשך -

"אבא היה צועק עליה... והוא היה מרביץ לאמא ואנחנו הסתכלנו עליו... הסתכלנו עליו מהדלת של החדר שלהם... ראיתי שאבא הרביץ לאמא... הרביץ לה עם היד שלו על הבטן שלה וזהו... הגזים, הרביץ לה הרבה... הרביץ לה בוקס על הלחי שלה... חזק, קשוח הלחי שלה... הרביץ לה בוקס על הבטן שלה (הצביעה על אמצע הבטן)... הרביץ לה חזק זה היה קשוח... הרביץ לה על הרגל שלה (הדגימה בעיטה ביד על הברך והצביעה על הברכיים)... אמא בכתה, בכתה הרבה... הרביץ לה על השניים שלה..."

הוסיפה שאביה גם הרביץ לה

חוקרת ילדים לא התרשמה ממגמת הפללה/העצמה של פרטי הפגיעה, עדויות הקטינים כללו פרטים מהותיים ופריפריאליים של הפגיעה, הדגמות ספונטניות ותיאור מצב רגשי של האם לאחר אירוע אלים.

החוקרת התרשמה כי הקטינים חשופים לאלימות.

אציין כי קטין כבן 7 (עבד) אמר שנשפך על המתלוננת קפה והמשיב לקח אותה לבית החולים. המשיב הכניס אותו ואת אחיו לחדר של ההורים כדי שהם לא יפריעו למבוגרים. סבתא שלהם ודוד מחמוד הגיעו אליהם הביתה. הוסיף שאחיו אחמד פחד ובכה ורצה את אמא, ראה את אמא כשהלכה לבית חולים היא הייתה בסדר "וכאב לה הראש"

ד. סיכום ביקור מרכז רפואי הלל יפה מיום 30.9.19 -

"לדבריה הותקפה על ידי בעלה למשך 4 שעות במקל ואגרופים, קיבלה מכות בכל הגוף כולל גפיים, גב, ראש ופנים"

מצוין כדלקמן -

"סימן חבלה באף אודם ורגישות בגשר האף..."

כאובה מאוד... סימני חבלות בפנים באף ולסת. ירך שמאל עם הימטומה תת עורית, רגישות במישוש לאורך ירך... ירך ימין עם חבלות, רגישות קלה במישוש... כתפיים וזרועות עם הימטומה ושטפי דם, רגישות ניכרת במישוש... אמה שמאלית עם הימטומה...

גב: סמני חבלה עם שטפי דם מפושטים בכל הגב במיוחד גב אמצעי, רגישות ניכרת במישוש, מוגבלות בתנועות הגב...

ה. הודעות המתלוננת -

בהודעה ראשונה סיפרה המתלוננת שאמרה לבעלה שהוא משתמש בסמים והוא התחיל להרביץ לה, נתן לה בוקסים לפנים, משך אותה מהשערה, שפך קפה חם על הרגל שלה, חיכתה שהוא יצא מהבית ואז ברח והתקשרה למשטרה.

הוסיפה כי הרביץ לה גם עם כלי מטבח עשויים מעץ, מרגישה מאוימת גם מבעלה וגם מהמשפחה שלה. המשיב תוקף גם את הילדים (30.9)

בהודעה מיום 2.10 שעה 14:02 - טענה ששיקרה בעדות קודמת מאחר ותפסה את המשיב משוחח עם אישה אחרת, אינה מפחדת מאף אחד, ואינה מעוניינת להישאר במקלט לנשים מוכות אלא לחזור הביתה לבעלה. קיבלה את המכה בפנים כי נפלה על השולחן בסלון תוך כדי ויכוח וצעקות, אף אחד לא דחף אותה.

בהודעה נוספת מאותו יום בשעה 20:17 - טענה שהגיעה לתחנה כי מעוניינת לחזור למקלט לנשים מוכות, מאחר והמשפחה של בעלה מציקים לה מאז שהגישה את התלונה. "כל הזמן מגיעים ואומרים לי למה הגשת עליו תלונה, אני לא יכולה לסבול את זה יותר"

מרגישה מאוימת מכולם, מהמשפחה של המשיב והמשפחה שלה.

בהודעתה מיום 3.10 הבהירה המתלוננת כי יום קודם ביטלה את התלונה לאחר שעזבה את המקלט, מאחר ודיבר איתה אדם מבוגר שאינה רוצה למסור את שמו, וביקש ממנה לבטל את התלונה למען שלום בית והילדים.

לא רוצה יותר לשתף פעולה עם החקירה בגלל הילדים שלה. אם המשיב ייכנס לכלא לא יהיה להם אף אחד.

ו. סתירות בהודעות המשיב -

מהלך מעצרו של המשיב טען "אמא שלה תקפה אותה" (ראה דו"ח מעצר)

בחקירה ראשונה (30.9), טען שהיה ביניהם ויכוח מילולי על סיפור משפחתי ישן, התקשר לאמא שלה מנאל ואחיה מוחמד שהגיעו לביתם. סימני החבלה של המתלוננת נגרמו עקב נפילה לפני יומיים. לטענתו המתלוננת סיפרה שתקף אותה כי איים שיספר לדודה שהיא מנהלת קשר עם גבר אחר.

בחקירה שניה (3.10) לא ידע להבהיר אם אכן המתלוננת מבקשת לנקום בו מדוע הגישה תלונה בשעה כה מוקדמת בבוקר.

טוען שלא היה בבית ולכן לא יודע להסביר החבלות שנגרמו למתלוננת.

כשעומת עם גרסת המשפחה של המתלוננת כי החבלות נגרמו לאחר שהמתלוננת נפלה באותו יום, לעומת גרסתו בחקירה קודמת כי נפלה לפני יומיים השיב -

"היא נפלה גם באותו יום וגם יומיים לפני"

הכחיש גרסת הילדים, וגרסת אימה של המתלוננת כי נוהג לסטור למתלוננת "אין מצב, אני לא נוגע באשתי בכלל"

ז. סתירות בגרסאות משפחתה של המתלוננת, אימה מנאל ג'בארין, ואחיה מוחמד ג'בארין, להתרחשות ביום האירוע -

האם, בהודעתה הראשונה (30.9) טענה שהמשיב התקשר אליה בשעה 2:30 וביקש ממנה להגיע לביתם לאור ויכוח שהתפתח בינו לבין המתלוננת. היא הגיעה עם בנה מוחמד, והמשיב סיפר לה שלפני כחודש תפס את המתלוננת משוחחת עם גבר אחר. טענה שהמתלוננת נפגעה בפניה מארון במטבח, והקפה נשפך לה על הרגל כשדחפה את השולחן. לטענתה המתלוננת ברח מהבית כי פחדה שהדודים שלה ישמעו על הסיפור

"זיד בחור טוב"

בחקירה שניה (3.10) טענה כי דחפה את המתלוננת שהשתוללה וצעקה, ואז היא נפלה על הארון. הויכוח בין המתלוננת למשיב היה כי הכיר אישה אחרת, והמתלוננת השתוללה וצעקה, אז היא עצרה אותה.

כשנשאלה אם המשיב תוקף את המתלוננת או הילדים השיבה -

"לא. לפעמים נותן לה סתירות, אבל זה רגיל אצלנו.... כדי להשתיק אותה הוא נותן לה כאפה לפני"

האם הוסיפה -

"כאשר היא השתוללה היא דפקה את הראש שלה בארון, בטעות..."

אני דחפתי אותה כי היא השתוללה ונופפה בידיה, התחלתי להתקרב אליה כדי להרגיע אותה... הלכה אחורנית כדי להתרחק ממני, כי התקרבותי אליה ואז כנראה היא נפלה. כשהיא נפלה היא התחילה להשתולל כדי לקום ואז חבטה את הראש שלה בארון. החבלה שלה ברגל נגרמה אחרי שהיא קמה ואז פגעה בשולחן הקטן והקפה נפל לה על הרגל"

כשהתבקשה להבהיר גרסת הקטינים כי ראו את המשיב תוקף את המתלוננת השיבה כי הילדים ישנו ולא ראו כלום "אולי הוא תקף אותה בעבר וכן ראו וזה מה שהתכוונו בחקירה"

בהמשך טענה כי הניחה את ידיה על כתפי המתלוננת שקיללה וצעקה על מנת להרגיע אותה, אבל היא ניסתה לברוח ממנה ונפלה לאחר. כשרצתה לקום דפקה את הראש בארון. אחרי זה העניינים נרגעו, והיא הכינה קפה, כשישבו לשתות בשלב מסוים קמה המתלוננת וכנראה פגעה בשולחן הקטן ונשפך לה הקפה על הרגל.

האח, מוחמד ג'בארין, טען כי היה בחדר עם הילדים, המתלוננת דיברה עם המשיב ואימה. כשהרימה המתלוננת את קולה על המשיב, אימו דחפה אותה ואז היא החליקה על הארון ונפגעה באף. הוא יצא מהחדר כששמע את המתלוננת צועקת, וראה את אימו דוחפת אותה.

לא ידע מאיפה נגרמו הסימנים ברגל של המתלוננת.

לטענתו התלוננה על המשיב כי רוצה להפחיד אותו שיפסיק לצאת עם בחורה בשם חנאן מבית לחם. המשיב בוגד בה.

18. די מהמקובץ לעיל, כדי לקבוע בשלב הלכאורי דנן, כי עוצמת הראיות מספקת לביסוס העבירה המיוחסת למשיב. איני נותן משקל גבוה לשינויי גרסאות המתלוננת, משמדובר בעבירות בתוך דלת אמות המשפחה, וברגיל קיימים לחצים כאלו או אחרים, והשפעות נפשיות, היכולים לבוא לכדי ביטוי בנושא זה (ראה למשל בש"פ 5929/17 פלוני נ' מ"י)

19. עדות הקטינים משוללת אינטרס, עולה בקנה אחד עם החבלות והתיאורים, ובמיוחד תואמת את אמרות המתלוננת עצמה סמוך לאירוע, אמרות שהן אקטואליות ועדכניות לזמן האירוע הנתון

20. על כן בכל הנוגע לתשתית הראייתית, סבורני כי חרף קשיים נטענים, קיימת תשתית מספקת להוכחת האישום. תשתית זו מקימה מסוכנות סטטוטורית.

21. אשר לתנאי החלופה- מאז החלטת בית משפט זה בעמ"י (החלטה מיום 4/10/19) לא חל שינוי ראייתי; אמנם- רף הראיות להליך מעצר עד תום גבוה יותר, אך מדובר בחלופה שאינה מכבידה יתר על המידה לשלב זה.

22. מנגד- קיים קושי לאור העובדה כי לא ניתן עיכוב ביצוע להחלטה, ובמועד הגשת הערר כבר השתנו חלק מתנאי החלופה, עת המשיב לכאורה עזב החלופה. כמו כן אציין כי היה קושי להיערך כדבעי לדיון בערר עקב הגשתו רק מהלך הדיון (כתב הערר שהוגש במקור אינו זהה); ניחא קושי לבית המשפט, אך הדבר הקשה גם על ההגנה, ויש בכך שיקול.

23. באיזון בין הדברים- אני מורה כי מעצר הבית שנקבע יהיה לילי, משעה 21:00 ועד שעה 5:30 בוקר; **עם זאת- עד בחינת שירות המבחן את מסוכנות המשיב- ביתר הזמן בו שווה המשיב מחוץ לבית, יהיה עליו להסתובב בליווי מפקח שאושר בתיק.** ככל שלא יוכל מפקח ללוות המשיב- יישאר המשיב בדלת אמות הבית. בית המשפט קמא יזמין תסקיר משלים (לאור שאלת מיקום המתלוננת) ולאחר קבלתו ניתן יהיה לשקול הסרת ליווי המפקח

ניתנה היום, ב' חשוון תש"פ, 31 אוקטובר 2019, בהעדר הצדדים.